

[Hans Hedtoft.]

Steder i Dag dannebrogsspydet. Vi vil fra vor Side som et socialdemokratisk Parti, der staar paa dansk Grund, men tillige har en international Indstilling, bevare vore varme Følelser for al ærlig Danskhed i Syd-slesvig, men vi vil ikke lade os forlede af den Chauvinisme, der præger Aktivisterne i dette Land. En af Menneskehedens Store skrev engang noget i Retning af følgende, at det at være sand national, det at være Fædrelandsven, det er at bekæmpe Fordomme, det er at hindre smaatskaaret Snæversyn, det er at oplyse sit Folks Sjæl, det er at renholde dets Smag og forædle dets Sindelag og dets Tankegang. (*Afbrydelse*). Ja, Goethes Ord vil aldrig blive forstaaet af Chauvinister. (*Hans Thage Jacobsen*: Det var en Tysker!). Ja, det var en Tysker, Wolfgang Goethe, og det er intet at skamme sig over at citere dette. Jeg kender ikke Fædrelands-kærlighed udtrykt paa smukkere Maade, end den har fundet Udtryk her, og jeg har med Vilje valgt dette Citat af Goethe. Om det kan støde en Præst i den danske Folkekirke, vilde det harme mig. Disse Ord, disse dybe Ord vil aldrig blive erkendt af Chauvinister og eensidige Nationalister, men de har — det vil jeg gerne sige — Bud til enhver sand Patriot. Det Fædrelandssind, som han her giver Udtryk for, larmer nemlig ikke paa Torvet, dets Væsen er Viljen til at tjene, dets Væsen er Viljen til at være ærlig over for sig selv og sit eget Folk. Dets Væsen er den enkle Indstilling, at man aldrig over for et andet Folk skal gøre andet, end hvad man ønsker, det paagældende skal gøre over for en selv. Det burde visse af Aktivisterne holde sig for Øje i den Agitation, de nu har startet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Jørgen Jørgensen): Denne Debat former sig jo efterhaanden som en almindelig Finanslovdebat, hvor mange forskellige Emner bliver draget ind. Da jeg i Gaar havde Ordet, omtalte jeg i det væsentlige kun det Forslag til Beslutning, som mit Parti har stillet, og havde ikke Anledning til at komme ind paa andre Problemer, men jeg har et Par Ting, som ligger uden for det, der berøres af Forslaget til Beslutning, og som jeg gerne vilde føre frem.

Jeg har først en Forespørgsel til den højtærede Kirkeminister. Vi har ikke, siden Rigsdagen rejste hjem i Sommer, haft Lejlighed til at spørge de forskellige Ministre om visse Ting, som det kunde have Interesse for Rigsdagen at vide Besked om. Derfor benytter jeg Lejligheden til nu at spørge

den højtærede Kirkeminister, hvad han har foretaget, for at den Lov, der gav Kvinder Adgang til Præsteembeder, kan føres ud i Praksis. Den højtærede Minister ved, at der har været to Tilfælde, hvor Kvinder ønsker Ordination, og hvor denne Ordination er afhængig af, at Lovbestemmelserne om Stiftsbaandsløsning i Kirkeloven af 1922 kan virkeliggøres. Jeg har forstaaet, at dette Spørgsmaal ikke er bragt i Orden, og at det er Grunden til, at de to kvindelige Teologer ikke kan blive ordineret som Præst, saa de kan passe de Embeder, de er udset til at skulle beklæde. Det er til megen Skade for Forholdene de Steder, hvor de to Kvinder udfører deres Præstegerning, og derfor var det meget ønskeligt, om denne Sag snarest kunde bringes i Orden. Jeg ønsker derfor gerne at vide, hvad den højtærede Kirkeminister har foretaget sig, og om han har Muligheder for uden Lovgivning meget snart at bringe Sagen i Orden, saa at Bestemmelserne i den Lov, som er gennemført, kan blive brugt i Praksis.

Jeg har derefter et Par Bemærkninger at gøre angaaende vor økonomiske Stilling. At Danmark staar i en yderst alvorlig Situation, staar efterhaanden alle klart. Derfor er det ogsaa meget beklageligt, at det politiske Arbejde i snart lange Tider har ligget stille paa Grund af den Uro, som har været i det politiske Liv. Det har været meget vanskeligt at faa sagligt Arbejde i Gang, og det er beklageligt med Henblik paa de paatrængende økonomiske Foranstaltninger, som ligger for. Det er givet, at Danmark ikke kan fortsætte med den hidtidige Linie i Samhandelen med England, hvor vi leverer til faste Priser under Produktionsomkostningerne, medens vi er henvist til at købe Varer i England til frie Priser, som stadig er stigende. Jeg haaber, de engelske Regeringsmyndigheder forstaa dette og vil tage Hensyn dertil under kommende Prisforhandlinger. Danmark ønsker jo ikke at afbryde Handelsforbindelsen med vore gamle solide Kunder i England, men Landets Økonomi kan simpelt hen ikke holde til et Handelsforhold som det, der hidtil har bestaaet. Med de mindre Varemængder, der kommer ind i Landet i den kommende Tid, og med stigende Købekraft maa vi regne med, at Prisstigning vil komme i endnu stærkere Udstrækning end hidtil, og at det vil blive nødvendigt med en yderligere Sanering af vort Pengevæsen, som kan forberede og skabe Betingelser for det Pristop og Lønstop, som alle Samfundsklasser, Arbejdere og Arbejdsgivere, alle Erhverv,